

Druga nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2022.

Ana Pisac-Serezlija

KUPUS JE SVE

LICA:

Mama Vanja

Tata Martin

Sin Duje

Baka

Glas

1. PRIZOR

Obiteljski stan. Mama i tata su u kuhinji, dječak u dnevnoj sobi. Paralelno se vode dva razgovora, jedan između mame i tate, drugi između bake i dječaka.

MAMA: Nisam pametna kako to izvesti.

TATA: Sam ne može ostati, to znamo.

MAMA: Da, jasno. Ali ne pada mi na pamet nitko tko bi nam mogao uskočiti.

Zvoni telefon.

TATA: Ček', je li to telefon?

MAMA: Duje će se javiti.

DUJE: Halo?

BAKA: 'Alo, koga san dobila?

DUJE: Duje je.

BAKA: 'Alo?

DUJE: Halo, bako, Duje je!

BAKA: Šta struje?

DUJE: Ne struje, nego Duje je. Ja sam.

BAKA: Koji Duje?

DUJE: Pa ja.

BAKA: A ti si, Duje, srićo babina. Šta tako odma ne kažeš?

TATA: Ali, jedva čekam vidjeti Matka i njegovu odabranicu.

MAMA: Uh, i ja. Nismo ga ni vidjeli još od onog sprovoda. Sjećaš se?

TATA: Kako ne. Tada je bio suh kao bakalar. Sada je, kaže, desetak kilograma teži.

MAMA: A ja sam dva kilograma lakša od prošlog tjedna i nosim sestrinu crvenu haljinu. Napokon je mogu navući.

DUJE: Kući su. Eno ih u kuhinji.

BAKA: Otkad imate sluškinju? Al' mater ne može napraviti to malo posla po kući?

DUJE: Ma, nemamo sluškinju. Kažem da su oni u kuhinji.

BAKA: Aha, u kužini su. Tako reci.

TATA: Moje odijelo treba odnijeti na kemijsko.

MAMA: Ponijet ću ga popodne kad budem išla u centar.

TATA: Zar ćeš opet u šoping?

MAMA: Pa, nemam cipele.

TATA: Nemaš cipele? Čekaj, cipele nemaš? Joj, da ih bar ja nemam onako kako ih ti nemaš.

MAMA: Hajde, hajde, znaš da na onu haljinu ne ide bilo što. Jel da da će mi moj mužić kupiti jedne lijepe zlatne cipelice? Ha, zlato moje?

TATA: Kao i obično, draga. Kao i obično. Samo ćeš se onda morati dobro potruditi i naći bejbisitera za maloga. Inače ništa od cipela i ništa od svadbe.

DUJE: Da... A kako si ti?

BAKA: Staro, kako ću bit. Evo čupan kupus cilo jutro, a nema ni za pošten ručak. Neka ga je nesrića cilog izdubila. Nego, reci ti babi, jel' u školi sve kako treba? Koji si ti ono razred?

DUJE: Šesti. Je, sve je u redu. Starci su zadovoljni.

BAKA: Koji starci?

DUJE: Pa... moji.

BAKA: Koji tvoji starci? Sinko, jesi ti ija ludih gljiva?

DUJE: Mama i tata. To mislim.

BAKA: Pa, sinko, onda lipo reci - mater i ćaća. A ne - starci. Koji starci, mislin se ja.

MAMA: Koga bismo mogli angažirati... Moja je sestra zauzeta, to mi je već odavno rekla. Darija je i sama na putu taj vikend. Zorana i Dalibor... Hm, što ja znam, nisu mi oni baš za te stvari.

TATA: Nemoj njih, molim te. Još bi nam godinama trubili o tome kako su nam pomogli.

DUJE: Matematika mi je najteža. Sad učimo racionalne brojeve.

BAKA: Nacionalne brojeve? Kakvi su to nacionalni brojevi?

DUJE: Ne nacionalni, nego r-racionalni.

BAKA: Nisu nacionalni, nego n-nacionalni?

DUJE: Da, da, tako je.

BAKA: Svašta. U moje su vrime brojevi bili obični brojevi. Nema ni nacionalnih ni svječkih.

MAMA: Je li ti Matko rekao koja će im pjesma svirati na prvom plesu?

TATA: Baš mi o tome razgovaramo.

MAMA: Ako slijede trendove, onda će biti Grašina - *tko će nego ja moje zlato ljubiti'...*

TATA: *Oću da se zna, ej da se zna, da volin te još, volin za poludit.*

(plešu i pjevaju)

DUJE: Ok, bako. Evo mi poštar zvoni na vrata. Moram ići. Dat ću ti tatu.

MAMA: Joj, sad stvarno, tko bi ga mogao pričuvati?

Dječak se pridružuje roditeljima u kuhinji.

DUJE *(pruža telefon)*: Baka.

TATA: Baka?

DUJE: Da, baka.

MAMA: Baka?

DUJE: Da, baka.

MAMA I TATA: Pa, baka!

DUJE: Što baka? O, ne. Ne, ne.

MAMA I TATA: O, da.

Dječak bježi s telefonom, tata ga hvata i uhvati.

TATA: Ej, mama, bok.

BAKA: Ko je?

TATA: Kako, tko je? Pa, ja sam.

BAKA: Koji ja?

TATA: Majko, ja sam, Martin.

BAKA: Koji Martin?

TATA: Pa, ja sam. Ja, tvoj sin, Martin.

BAKA: A znan, sinko, samo te zezan. Di neću svoga sina poznat.

TATA: Vidim, dobro si, ha?

BAKA: Ma nisan, sinko, dobro. Ostade bez kupusa. A znaš da je kupus i 'rana i likarija. Znaš koliko mi je puta u životu glavu spasija. Kupus je... ma ja ti opisat ne mogu. Kupus je sve.

TATA: Da, je. A, dobro, bit će ga dogodine, šta sad.

BAKA: A da ja tebi rečen bit će ti plaća dogodine, šta sad?

TATA: Pa, dobro... Mislim... Ne znam što bih rekao.

BAKA: Kad ne znaš šta reć, bolje mućat.

TATA: Kako životinje? Jesu li one barem u redu?

BAKA: Nako. Slavica mi slabo spava pa je po cile dane nikako, kako bi rekla, ko da je tužna, neraspoločena.

TATA: Slavica?

BAKA: E, Slavica.

TATA: Krava Slavica?

BAKA: Nego ko? Ti, sine, kao da nisi cili svoj danas.

TATA: Ma, nije nego, ovaj, baš se nešto cijelo jutro mislimo, Vanja i ja...

BAKA: Koja Sanja?

TATA: Vanja, majko. Vanja.

BAKA: A Vanja, tako reci. E, šta se mislite? Šta spremit za ručak, jel? Ima li kod vas kupusa?

TATA: Ma ne, nego... Trebali bismo sljedeći vikend otići u Zagorje na svadbu. Matko se ženi.

BAKA: Svatko se ženi?

TATA: Matko se ženi. Matko.

BAKA: Aha, Matko. A koji je to?

TATA: Što je išao sa mnom u srednju.

BAKA: Onaj mali iz Splita? Šta se on ima ženit u Zagorju, Bože mi prosti?

TATA: Pa zaručnica mu je iz Zagorja.

BAKA: Svašta. U moje vrime toga nije bilo. Ženija si se curon iz sela ili se nisi ženija. Nema trećeg.

TATA: Uglavnom... Tražimo nekog da ostane s Dujom taj vikend. Ono, samo da nije sam.

BAKA: Aha. Pa, dobro, neću vam smetat onda.

Stanka.

BAKA: Ajde, ajde, doć ću. Šta si se zaledija?

TATA (*šapne supruzi*): Pristala je.

BAKA: Al' je ona mislila da neću doć?

1. PRIZOR

Tata ulazi u stan s bakinim kovčegom. Baka ga slijedi. Ruke su joj pune vrećica.

TATA: Evo bake!

BAKA: Evo babe, ko za babu pita.

MAMA: Dobro nam došla, bako. Duje i ja vas iščekujemo cijelo jutro.

Mama gurka sina prema baki. Njemu je mobitel u ruci. Čitavo vrijeme zuri u njega.

DUJE (*nevoljko*): Bok, bako.

BAKA: A šta se protega ovi mali. Nu, dođider vamo babi da te baba stisne. Ideš li ti šta, mali? Cili si mi ka prut tanašan. Daj kese, di mi je ono. Čekaj, vidit ćeš ti šta je tebi baba donila. (*vadi pancetu*) Vidi je, ha, šta je masna. Nema više da si mi mršav. Nariži mu, nevista, odma malo, nek se dite okripi.

MAMA: To ćemo ostaviti za kasnije. Ručak je već spreman. Eno sve je na stolu. Ako ste za, možemo odmah jesti. Da se ne bi ohladilo.

BAKA (*nevoljko*): Dobro, kad je tako. Ostavit ćemo onda ovo. Za desert.

TATA: Hajde, sjedajte.

BAKA: Čekaj, triba ovo spremit. Jaja su tu, i mliko...

TATA: Kasnije, majko. Idemo sada jesti dok je toplo.

Odvlače je do stola.

TATA: Evo, ja ću ovdje. Duje, ti se pomakni, a baka će na tvoje mjesto. Tako.

BAKA: Niste slučajno kupus kuvali?

MAMA (*zatečeno*): Ne. Nismo imali kupusa. Spremila sam gustu juhu od gljiva i lazanje.

BAKA (*razočarano*): Aha. E, da meni nije poilo kupus. Donila bi ja bila i vriću. Šta li ga je onako iskasapilo, jadona san ti ja.

TATA: Duje, nema mobitela za ručkom.

MAMA: Eto tako, možemo početi jesti. Dobar tek svima.

TATA: Dobar tek.

BAKA: Je, je, dobar tek.

MAMA: Duje, mobitel. Onda, bako, kako je na selu?

BAKA: Bolje nega u gradu. Navečer legneš umoran od posla, ujutro se dižeš odmoran za posla. Kako i triba.

TATA: Držiš li još guske, majko?

BAKA: I guske, i kokoše od peradi. Eno ostavila san sve susjedi Ivi neka ih 'rani ova dva dana.

MAMA: Baš lijepo šta ste ipak došli pričuvati Duju. Znamo da imate jako puno posla.

BAKA: Životinje su ka i dica, triba radit oko njih. Ali, Bože moj, nisu prišnije od dice. Jel', Duje moj?

DUJE (*gleda u mobitel*): Valjda.

MAMA: Lijepo ćete se podružiti vas dvoje. On vam se, bako, malo kasnije ustaje ujutro, znate.

DUJE: Ne kaže se "ustaje se" nego samo "ustaje".

BAKA: Ooo, pametno moje. Vidi ti šta je on brz... (*promrmlja*) na okidaču. A je, je, lipo ćemo se nas dvoje slagat, ništa vi ne brinite. Nu, vidi ga, nije juvu ni taka.

DUJE: Ne volim gljive.

BAKA: Gljive ne voliš?

DUJE: Da. Niti išta drugo od povrća.

BAKA: Zamisli ti to.

MAMA: Valjda baka zna pizzu ispeći.

BAKA: Normalno, je. Takvu još nisi prova, viruj mi.

TATA: Brzo će to proći. Mi smo u nedjelju navečer već doma.

BAKA: Nema priše. Samo se vi komodajte. Nas dvoje ćemo lipo... lagano... Bit će to divota.

2. PRIZOR

Baka i Duje su na ulaznim vratima, pozdravljaju roditelje koji su već izašli.

DUJE: Boog. Vratite se brzo.

BAKA: Lipo vozi, čuješ li me? Ne triba letit. A ti se, nevista, zaveži. *(za sebe)* Još će i kaznu plaćat... Ajde, ajde, bog.

Duje odlazi u svoju sobu.

BAKA: Ma, di je oni mali prije nesta? E, jedna ti san s njin. I s njima. I s kupuson. E, da, tribat će blitvu spremit.

Baka priprema blitvu i mrmlja sebi u bradu.

BAKA *(dere se)*: Duje! Oj, Duje! Večera samo šta nije, dolazi!

Tišina.

BAKA: Duje, crni Duje, silazi dole, govorin ja! *(Stanka)* E, sad ćeš me čut, mali.

Baka ulazi u Dujinu sobu.

BAKA: Misusovo sveto, šta je ovo?! Šta je ovo, crni Duje?

Duje odjeven u rokera, zacrnio oči, svira električnu gitaru. Čuje se preglasna rock glazba.

DUJE: Vježbam, šta?

BAKA: Šta vježbaš, nesritno dite?

DUJE: Za audiciju.

BAKA: 'udiciju za di? Za u pakal, Bože mi prosti?

DUJE: Daj, bako, molim te. Preksutra je audicija za školski bend. Moram se dobro potruditi da upadnem.

BAKA: Pa ćeš tako upast? Ko bi te, dite, tija ugledat takog?

DUJE: Baš se ovo traži. To je rock bend, bako. Rock.

Duje opet zasvira.

BAKA: Molin te, molin te, nemoj više. Uši će mi otpast. Uostalon, al ti ne slušaš drugu vrst glazbe?

Onu... onu... kako se veli... nešto ko hopa hopa.

DUJE: Hip-hop, bako. Da, slušam, ali ne postoji audicija za hip-hop bend nego za rock bend. BAKA: Pa, šta onda ideš na ovu?

DUJE (*za sebe*): Zato jer želim biti dio benda. (*baki*) Eto, idem.

BAKA: A šta si to obuka na se? Nu, zvekeće sve kud god se pomakneš. Jesu li to, molin te, lančine oko pasa? Pa, Duje, jesi li ti vol ili si dite?

DUJE: To se tako nosi. Kožnjaci, zakovice, lanci. Svaki roker to mora imati.

BAKA: Moga si tako i lonce zakačiti na se. Ajde, ajde... Skidaj to sa sebe i dođi za stol.

DUJE: Ne mogu sad, moram još vježbati. Ovo je najvažnija stvar ikad.

BAKA: Najvažnija stvar za tebe u ovon trenu je poslušat babu. Ajde, prolazi. Brže.

DUJE: Bakooo!

BAKA: Brže!

Idu u kuhinju.

BAKA: Jesu te mater i čaća vidili spremnog za 'udiciju?

DUJE: Jesu. I odmah da ti kažem, njima to ne smeta. (*tiho*) Oni nisu iz kamenog doba.

BAKA: Dat ću ti ja kameno doba, znaš. Ajde, sidaj tu i večeraj. Blitva je za prste polizat.

DUJE: Blitva?! Ja to ne jedem.

BAKA: A, šta si ti cijepljen protiv blitve?

DUJE: Ne volim je i gotovo.

BAKA: Dobro kad je tako. Onda sidi tu i gledaj u prazan pijat dok ja večeran.

DUJE: Ja ću si namazati eurokrema.

BAKA: Nema toga. Za večeru je blitva. Ko neće blitve, nije gladan. Onda? Jesi li gladan?

DUJE (*prkosno*): Nisam.

Duje vadi mobitel.

BAKA: Ne, ne, dragane moj. Nema mobitela za stolon.

DUJE: Molim? Još ćeš mi i mobitel oduzeti? Šta bi trebao raditi ovdje?

BAKA: Razgovarat ćemo se ka ljudi. Evo, za početak, reci ti babi svojoj di će bit ta nesritna 'udicija?

Stanka.

DUJE: U školi.

BAKA: Aha. A ti baš zapea za to, jel'? Ma meni se to ne sviđa i gotovo.

DUJE: Meni se sviđa.

BAKA: Sigurno? Ja ne vidim nikakvu lipotu u onom klapanju.

DUJE: Ne ideš ti na audiciju, nego ja.

BAKA: A reci ti meni šta ti misliš o mojoj glazbi. Slušaj vamo... (*ojka*) Ne da mi se od stola dizat, ova blitva je za prste lizat.

DUJE: Bako, molim te! To je užasno. To se samo na selu može izvoditi među kravama i ovcama.

BAKA: Ma nemoj? A ono tvoje tandrčenje je za razvoj mozga kod beba?

DUJE: Ja bi sad stvarno išao u svoju sobu.

BAKA: Ić' ćeš, ne brini, ali ravno u krevet.

DUJE: Molim? Jedva da je sunce zašlo. Uostalom, moram još vježbati.

BAKA: Nema više vježbe za danas. Vrime je za odmor. Ima sutra dana.

DUJE: Ali, bakoo!

BAKA: Baba je svoje rekla. U krevet.

Duje ljutito izlazi iz kuhinje.

BAKA: Eh, Duje, Duje.

3. PRIZOR

Duje se vrti po krevetu, muče ga snovi o audiciji, kruli mu u crijevima. Baka ulazi u njegovu sobu.

BAKA: Duje. Duje, diži se.

Stanka.

BAKA: Duje.

Zažuje se zviždaljka.. Duje skoči s kreveta.

DUJE: Šta je?! Šta je bilo?! Gdje sam?!

BAKA: Ma, vidi ludonje. Smiri se, sinko. Dobro je, baba je tu. Samo san te došla probudit.

DUJE: Bako? Pa kako me to budiš? Zviždalkom?!

BAKA: A, kad me nisi čuja bez nje.

DUJE: Ti si, bako, stvarno... Pa, vani je još mrak! Koliko je uopće sati?

BAKA: Pet, šest. Taman vrime za doručak. Ajde dole.

DUJE: Bako, spava mi se. Stvarno mi nije do zezanja.

BAKA: Čekan te za stolon, ajde.

Baka odlazi u kuhinju i sprema jelo. Duje joj se nevoljko pridružuje.

BAKA: Šta ćeš poist?

DUJE: Šta i uvijek, pahuljice s mlijekom.

BAKA: Te spirine? Dobro. Ja ću malo po seljački.

Baka prži slaninu i jaja. Duju privuče miris. Kad baka stavi tavu na stol, on slaže.

DUJE: Čini se da je ovim pahuljicama prošao rok.

BAKA: Jel? Onda nemaš izbora. Donesi sebi pijat.

Duje donosi tanjur, baka mu stavlja jelo pa jedu u tišini.

BAKA: E, tribat će napraviti šta posla danas.

DUJE: Kakvog posla?

BAKA: Materinog. Nećemo ih valjda dočekati neuredne kuće.

DUJE: Ja moram biti *online* za deset minuta. Igram igricu s ekipom.

BAKA: Di moraš biti?

DUJE: *Online.*

BAKA: Di je to, muko moja?

DUJE: *Omg.* Na mobitelu.

BAKA: A na mobitelu. Tako reci. Onda mi još draže da imaš drugog posla.

DUJE: Ali, bako! Zašto ti sama malo ne počistiš? Ionako nemaš šta raditi. Plus, to su sve ženski poslovi.

BAKA: Babu bole leđa, moj sinko. Zato će tvoje trkeljanje po mobitelu pričekat dok ne očistiš, za početak, wc.

DUJE: Wc?! Nema šanse.

BAKA: Al ti ne koristiš wc svaki dan?

DUJE: Koristim, ali mama to uvijek čisti.

BAKA: Eto, sad ćeš vidit kako je tvojoj materi svaki dan.

DUJE: Bako!

BAKA: Ajde, ajde. Uh, šta me ukočilo. Ajde, skokom u wc. Eto me za tobom. Baba će ti pokazat kako ćeš čistit.

Duje izlazi, a baka kreće za njim plešući. Lagala je da je boli.

U offu.

BAKA: Evo vidiš, to triba samo pošpricat i očetkat.

DUJE: Povratit ću.

BAKA: Ajmo, čvršće malo. Ribaj, ribaj.

DUJE: Zašto me nisu samog ostavili doma?

BAKA: Nuder vamo. Iznesi to smeće.

DUJE: Pukla mi je kesaaa!

BAKA: Pokupi rukama. Ajde, nisi od cukra.

DUJE: Stvarno ću povratiti.

BAKA: Šta si tako traljav? Uh, leđa moja.

Zvoni mobitel.

DUJE: Prijatelji me zovu. Sigurno su već počeli igrati.

BAKA: Nu, ja ću ti čuvat mobitel. Ne moreš to očistit jednon rukon. Ajmo, živni.

DUJE: Ne mogu više.

BAKA: Još malo.

DUJE: Ne mogu više.

BAKA: Još samo ovo.

DUJE: Stvarno ne mogu više.

BAKA: I ne trebaš. Gotov si.

Ulaze na scenu.

BAKA: E, vala si zaslužija bon, kako san ti i rekla.

DUJE: Hvala Bogu. Barem nešto.

Duje pruži ruku. Baka traži po svojoj haljini.

BAKA: Ček, ček, treba to nać. Aha, evo ga. Frišak je da friškiji ne može bit. Iz jutrošnjih novina.

DUJE: Molim? Pa, šta je ovo?

BAKA: Kako šta? Pa, bon.

DUJE: Ovo je bon za... voćne kocke?!

BAKA: Nemoj mi reć da ih ne voliš? Ja se ugušit u njima.

DUJE: Ali, bako! Mislio sam da ćeš mi dat bon za mobitel.

BAKA: A sinko moj, krivo si mislija. Ja nisan ni rekla da je to bon za mobitel.

DUJE: Nego za šta bi bio?

BAKA: Pa, za napolitanke.

DUJE: Ovaj razgovor nema smisla. Odustajem.

BAKA: Ajde, ajde, šta se ljutiš. Ionako si previše na tom mobitelu. A ništa se pametno tu ne može vidit.

DUJE: Za tvoju informaciju, mobitel je jako korisna stvar.

BAKA: Možeš mislit.

DUJE: Evo, na primjer, na mobitelu možeš uključiti alarm koji te probudi kad želiš. Kad se moraš dignuti za nahraniti životinje ili šta ja znam već.

BAKA: Iman ja svog pivca. On zna točno kad se treba dizat.

DUJE: Imaš i kalkulator, recimo. Sigurno često moraš nešto računati.

BAKA: Iman ja svojih deset prsta. Dobro, devet.

DUJE: S tobom ne vrijedi razgovarati. Ti ništa ne kužiš.

4. PRIZOR

Duje je u svojoj sobi. Vježba za audiciju. Nezadovoljan je. Što god pokuša otpjevati i odsvirati ne sviđa mu se. Ništa mu ne ide od ruke.

BAKA: Oćemo se maknit s prvog stiha?

DUJE: Molim?

BAKA: Slušan te ima tri ure. Stalno ponavljaš jedno te isto. Ka papiga si.

DUJE: Vježbam.

BAKA: Triba li pomoć?

DUJE: Tko bi mi pomogao? Ti?

BAKA: Pa?

DUJE: Što ti znaš o sviranju i bendovima?

BAKA: Svašta.

DUJE (*koluta očima*): Da, zaboravio sam, znaš ojkati.

BAKA: I to dobro. Prva u selu.

DUJE: Bako, stvarno nisam raspoložen. Molim te pusti me na miru.

BAKA: A, dobro kad je tako. Ja san samo tila pomoć.

DUJE: Ne trebam pomoć!

BAKA (*govori dok se udaljava polako iz sobe*): Dobro, sinko. Iđen onda u kužinu. Sidit ću malo na kauču.

Sama. Valjda će brzo Supertalent. Iman svog favorita kojeg pratin. Mali je ekstra. Piva ka grdelin.

Duje uzdahne. Bori se sam sa sobom. Nakon nekog vremena vikne.

DUJE: Bako!

Baka odmah proviri na vrata.

BAKA: E?

DUJE: Ovaj... možeš... mislim, ako nemaš šta raditi... možeš poslušati ovo što sam do sad uvježbao.
Ako hoćeš.

BAKA: Tu san te čekala, diko. Ajde, raspali.

Iza zatvorenih vrata Dujine sobe čuju se svirka i glasovi. Čuje se električna gitara, ali i ojkavica.

DUJE: Šta misliš o ovom prvom dijelu?

BAKA: Da prostiš, užas. Ja bi to ovako...

DUJE: Moram priznati, sviđa mi se to.

DUJE: Daj, bako, neću to obući. A, da ti probaš ovu jaknu?

BAKA: Izgledan ka Đuro Slipi iz sela. I luđe.

DUJE: Odlično ti stoji. A što ćemo s refrenom?

BAKA: Čekaj, mislin. Aha, znan. Piši!

DUJE: Ne, ne, tu nam treba druga riječ, nešto da se rimuje sa "roza".

BAKA: Koza.

DUJE: Bakooo!

BAKA: Nemaš ti pojma o pisanju tekstova. Daj meni papir. Sad ćeš vidit poezije.

DUJE: Bako, jesi ti uopće išla u školu?

BAKA: Ne, hvala. Prošla san ja svoju školu, ne boj se. Piši šta ti rečen.

DUJE: Luda si skroz, bako.

BAKA: Bolje bi moj pivac to otpiva. Daj malo živosti. Ne virujen ti ni jedne riči.

DUJE: Pokušavam.

BAKA: Drži ritam! Opalac! A šta ćemo s frizuron? Imaš li gela?

DUJE: Normalno. U ladici je.

BAKA: Sad će tebe baba uredit.

DUJE: Trebamo nešto upečatljivo za kraj.

BAKA: Ne sekiraj se, sve san smislila. Udri mi ode fis. Tako, tako.

DUJE: Terluke?

BAKA: Obavezno.

DUJE: Ovo će biti nastup za pamćenje.

BAKA: Nega kako. Uh, šta se umori skladajuć.

DUJE: Mislim da je vrijeme za krevet.

BAKA: Laku noć, Duje moj.

DUJE: Laku noć, bako.

5. PRIZOR

Zvuk zviždaljke.

BAKA: Misusovo sveto! Di gori?

DUJE: Ajmo na noge lagane, uspavana ljepotice. Nećemo se izležavati do podne.

BAKA. Duje moj, di si naša zviždaljku?

DUJE: To nije važno. Važno je da je danas audicija i da moramo biti spremni.

BAKA: Pa, spreman si. Sinoć smo sve uvižbali.

DUJE: Da, ali moramo još jednom sve proći. Hajde, diži se, bako. Čekam te u sobi. Čaj je već pristavljen.

Uhvatit ćemo i izlazak sunca. Uvijek govoriš da to vrijedi pogledati.

BAKA: Ajme meni, sve me boli od sinoć. Nu, ne mogu ruku pomaknit.

DUJE: Proći će kad se zagriješ malo. Kažem ti, čaj je na stolu.

BAKA: Uh. Aj, aj, sad će baba.

DUJE: Nemoj da ponovno dolazim po tebe. *(za sebe)* Idemo! Audicijo, dolazimo!

6. PRIZOR

Audicija u školskoj dvorani.

GLAS: Ostao nam je još samo jedan natjecatelj, Duje iz šestog ce. Nakon Dujinog nastupa žiri će kratko vijećati, a zatim objaviti pobjednika, to jest osobu koja će biti novi član školskog benda. Duje će izvesti

autorsku pjesmu pod nazivom "Kupus je sve", a u nastupu će mu se pridružiti i gošća iznenađenja.

Duje, izvoli.

Duje započinje nastup sam, svira električnu gitaru i pjeva, a kasnije mu se pridružuje i baka koja će svoj dio pjesme ojkati. Odjeveni su u čudne kombinacije rokerskog i seljačkog stila (npr. kožne jakne i vunene terluke).

DUJE:

Bio sam lud i mlad,

al' sada vidim ja,

fališ mi ti,

ne mogu podnijeti.

Moji prijatelji,

svi su govorili,

ne trebaš zeleni,

nisi koza ti.

Bio sam lud i mlad,

Al' sada vidim ja.

Sve ću promijeniti,

otrove zamijeniti,

zeleno živjeti,

baku slušati.

Bako...

BAKA:

Otrovi nas guše sa svih strana,

meni nema do kupusa mlada.

DUJE: Kupus je sve.

BAKA:

Oćeš samog, oćeš finu sarmu,
ne dam ja se modernome jarmu.

DUJE: Kupus je sve.

BAKA:

Kada boli ruka, boli noga
on je prva pomoć tila tvoga.

DUJE:

Bio sam lud i mlad,

Al' više ne dam ja

Ni riječi protiv te

Ze-ze-zelenjave.

Ni riječi protiv te

Li-li-likarije.

BAKA:

Otrovi nas guše sa svih strana,
meni nema do kupusa mlada.

DUJE: Kupus je sve.

BAKA:

Oćeš samog, oćeš finu sarmu,
ne dam ja se modernome jarmu.

DUJE: Kupus je sve.

BAKA:

Kada boli ruka, boli noga
on je prva pomoć tila tvoga.

DUJE: Kupus je sve.

7. PRIZOR

BAKA: Oni mulac će meni da ja nisan bila u tona.. u tolani... u čemen ono?

DUJE (*sa smiješkom*): U tonalitetu.

BAKA: E, u tolanitetu. Ma zamisli ti njega, molin te.

DUJE: Ma, pusti...

BAKA: Ma, ne možen pustit kad me neko tako vriđa. Da je išta drugo reka da ne valja nega to. Odma mi se kosa digne na glavi kad se sitin.

DUJE: Ali, ipak su rekli da nam je nastup bio odličan.

BAKA: A, to je, ta je na mistu. Oni drugi, ona dičurlija, samo izlizili na pozornicu, ukopali se kraj mikrofona i otpivali. A mi... Mi napravili dernek. To se zove nastup, sinko moj, to.

DUJE: Kad si napravila špagu mislio sam da će pola njih past u nesvijest. Nastavnica se uhvatila za glavu i zinula koliko god je mogla. (*smijeh*)

BAKA: To možda i nije bila najbolja ideja. (*trlja mišiće; stanka*) Ali, vridilo je, moran ti reć.

DUJE: Je. Premda nisam upao u bend, vrijedilo je. Odavno se nisam ovako zabavio, bako.

BAKA: A meni žaj šta nisi upa. Mislin, kako ću ti reć, za to si sve ovo i radija, jel.

DUJE: Da, ali sam putem shvatio da rock bend nije ono što ja zapravo želim. Znaš i sama da ja slušam hip-hop. E, pa vrijeme je da se malo pozabavim time. Mislim da bih mogao osnovati vlastiti bend u kojem bi se repalo i plesalo hip-hop.

BAKA: I ojkalo!

DUJE: I to, da, obavezno.

BAKA: A ja mislin da je sad došlo vrime da se šta ubaci u kljun. Zanimila san od gladi. Daj pivaj, daj skači, daj špage, a ništa u usta stavila. Di ćemo se nabubat?

DUJE: Ovisi. Voliš li burgere i krumpiriće?

BAKA: Normalno.

DUJE: Onda znam gdje ćemo. Uskoči na moj romobil.

BAKA: Daj gasa il' će baba umrit od gladi.

8. PRIZOR

Baka i unuk su u dnevnom boravku. On joj pokazuje nešto na mobitelu.

UNUK: Onda klikneš ovdje i ovdje, pa ovdje, i pojavi ti se ovo na ekranu. E, tad je potrebno promijeniti neke stvari u postavkama, a to ti se nalazi ovdje. Samo malo... evo. Ove tri kućice treba označiti, zatim kopirati kod i zalijepiti ga na drugu stranicu, tako. I još ostaje uključiti obavijesti, pohraniti promjene... i eto ga! Kužiš?

Baka ga samo blijedo pogleda.

UNUK: Već ćeš ti to pohvatati. Ako si mogla svirati električnu gitaru, moći ćeš i ovo. Vjeruj mi, ova će ti aplikacija promijeniti život. Neće se više dogoditi da ti propadne kupus.

BAKA: Prvo, iz tvojih usta u Božje uši. I drugo, da nisi slučajno ovo s gitarom spominja ćaći i materi.

Ulazi otac. Upravo su on i supruga stigli s puta.

TATA: Tko to pita za ćaću i mater? Hej, ekipa! Gdje je moj veliki mali? Dođi ovamo da te stari prodrma malo.

BAKA (*koluta očima*): "Stari". To ga ti učiš budalaštine.

Ulazi mama.

MAMA: Vidi, vidi, kako se sve blista okolo. Bako, pa niste se trebali toliko mučiti. Ni sama nisam nikad onako usjajila kupaonicu.

BAKA (*za sebe*): E, znam. (glasno) Može se reć da nisam za sve ja kriva. Imate vi u kući još jedan par vridnih ruku.

MAMA: Molim? Sine?

Duje slegne ramenima.

TATA: Ma, vidi ti mog sina, ha. Mogao bi onda i češće malo pomagati po kući.

BAKA: Ups.

DUJE: Nemojte se zanositi. Što je bilo - bilo je.

MAMA: Čekaj, kako je bilo na audiciji? Daj, pričaj. Jesi upao? Sto posto jesi, jel' da?

TATA: E, da. Ništa nam ne govoriš.

BAKA: Tu bi ja samo rekla: šta je bilo - bilo je.

DUJE: Pa...

MAMA: Jeste snimili nastup?

BAKA: Još i to.

DUJE: Nismo. Bilo je dobro, ali ne, nisam upao.

TATA: Koja šteta.

MAMA: Joj, joj, joj.

DUJE: Ma nije problem. Ionako...

MAMA: Što ionako?

DUJE: Imam neke druge planove.

TATA: Kakve planove?

DUJE: Vidjet ćete, pomalo.

TATA: Ma, vidi ti njega kako je odrastao ova dva dana, kako on to priča.

BAKA: Ajde, pustite maloga više. Kako je prošao taj vaš pir? Vidin da ste dobro raspoloženi. Nije valjda da vas još drži kapljica.

MAMA: Joj, bako. Pa nećemo valjda piti u vožnji. Ali, da, bilo je lijepo. Baš dobar vikend, jako dobar.

TATA: Da je ovakvih prigoda i češće ne bih se bunio.

BAKA: Virujen, e. Samo van ne bi ima ko čuvat dite.

TATA: Pa... zar vam nije bilo lijepo, vama dvoje, mislim, izgleda kao da je sve u najboljem redu? Duje, jesi li ti gnjavio baku?

DUJE: Nisam. *(Stanka)* Ali ona mene je.

Mama i tata se zbunjeno pogledaju, a baka i unuk prasnu u smijeh.

BAKA: Ajde, sinko, šta se treseš. Cimamo te malo. Nego, dosta trkeljanja. Baba mora put pod noge.

TATA: Odmah?

BAKA: E, odman. Neman ja kad gubit vrime. Iđen vidit šta je s mojom Slavicom, jel se odužila.

TATA: Nije meni problem odvesti te, ali zar ne bi još malo ostala kod nas?

BAKA: Hm... Ne bi. Ja san svoje obavila. Ajmo. Kuver je spreman tamo iza vrata.

MAMA (*potiho tati*): Ako žena želi ići...

BAKA: Želi, želi. Mora.

TATA: A, ništa, idemo onda. Samo da skoknem sekundu do kupaonice. Duje, pozdravi se s bakom.

BAKA: Onda... Sve smo se dogovorili?

DUJE: Bolje se dignit ranije nego kasnije, u kući pomaži a ne odnemaži, mobitel nema šta radit' za stolon.

BAKA: I najvažnija?

DUJE: Kupus je sve!

BAKA: Tako je, diko.

DUJE: Ti svoj dio također znaš, jel' da?

BAKA: Ne sekiraj se.

TATA (*viče iz hodnika*): Palim auto.

MAMA: Bako, hvala Vam još jednom. Puno ste nam pomogli.

BAKA: Nema na čemen, nevista. Kome ću pomoć ako neću svojim. Nego, kad bude opet tribalo čuvat malog... radije zovi opet mene nega one svoje budalaste prijatelje. Ajde, zbogon.

DUJE: Bog, bako.

9. PRIZOR

Baka i tata u automobilu.

BAKA: Nuder, stat ćeš mi vamo u dućan.

TATA: Gdje?

BAKA: Ode u ovi livo.

TATA: Majko, tu ti je samo tehnika.

BAKA: Znan ja dobro šta je tu. Kažen ti, parkiraj.

TATA: Pa, šta ćeš tu kupiti? Treba ti nešto?

BAKA: Triba mi mobitel.

TATA: Mobitel? Pa imaš onaj što sam ti donio prošli Božić? Valjda se nije pokvario?

BAKA: Ono je kanta za stare babe. Triba mi nešto na *touch*.

TATA: Molim?

BAKA: E, a šta si zinjia, sinko. Šta bi se i ja patila kad ne moran.

Baka izlazi iz automobila i ostavlja sina u čudu. On uze mobitel i nazove suprugu.

TATA: Ženo! Ma ne, sve je u redu. Slušaj, nećeš vjerovati... Sjedim u autu na parkingu i čekam staru koja je, pazi sad dobro, otišla kupit mobitel! Pa da, ne kužim odakle joj sad...

BAKA (*iz daljine, prekida sina*): Sinko, sve te čujen.

KRAJ